

her er bevist, ikke er bleven anset for uskikket til at blive Befalingsmand. Det kan jo være, at Ministeren kan give Oplysninger herom, og det er ogsaa en af Grundene til, at jeg har tilladt mig at drage Sagen frem her. Foruden den Forhørsudskrift, som har været tilstillet Finansudvalget, foreligger der nemlig ogsaa — under 1ste November 1898 — en Skrivelse fra Marineministeriet, hvormed Forhørsudskriften sendes Chefen for Søofficersskolen til Gennemsyn, og i denne Skrivelse udtaler Ministeren, „at man ikke herfra finder Anledning til at foretage videre i Sagen“. Det eneste, der er foretaget i denne Sag, er, at Skrivelsen slutter med at sige, at i „Absalon“ maa for Eftertiden de to Køjpladser, som grænse umiddelbart op til Skylightet, ikke benyttes. Altsaa, Ministeren har dog ud af Forhørerne faaet dette slaaet fast, at disse Køjpladser ere paa et Sted, som er i højeste Grad uheldigt. Det var jo ogsaa det, jeg berørte i min Tale, at det forbavtede mig, at Befalingsmændene paa „Absalon“, som daglig gik og saa paa dette (Afbrudelse) og Lægerne, bliver der sagt — ja hvad, de ere jo ogsaa militære Folk til en vis Grad, og de ere jo ogsaa nødte til at tage et vist Hensyn, for ikke at komme til at lide under det paa en eller anden Maade. Jeg siger altsaa, at det forbavser mig, at disse Befalingsmænd ikke have fundet Anledning til at flytte disse Køjer fra et saadant Sted, hvor Vandet kunde drive ned, naar det regnede, selv naar Skylightet var lukket, men at de skulle have Marineministeren til at komme og befale det. Det hele, der fra Ministeriets Side er kommen ud af denne Sag, er altsaa, at disse to Køjpladser ikke maa benyttes. Ellers have vi indtil nu, i alt Fald saa vidt mig bekendt, ikke hørt noget til denne Sag. Og da det jo i alt Fald synes at være saaledes i Militæretaten med Hensyn til Forfremmelser, at en Mand ikke alene skal have kunnet aflægge sine Eksaminer, ikke alene skal være en ordentlig og pæn Mand, men ogsaa skal have vist sig egnet til at være Befalingsmand, saa forekommer det mig, at den Maade, hvorpaa denne Kadet With er optraadt i Kompagniskab med sin Broder for at pine og plage den anden — hvorvidt det har haft til Følge, at Manden er død, det skal jeg ikke blande mig i, det kan jeg ikke dømme om — vidner om saa mærkelige Egenskaber, at det forundrer mig, at en Mand, der har opført sig paa denne Maade, mulig skulde af Ministeren anses for at være en af disse faa lykkel-

lige — thi det er jo kun ganske faa — der kunne vente at blive Officer. Jeg slutter derfor denne Fremstilling med at udtale Haabet om, at vi ogsaa paa dette Punkt kunne faa Klarhed fra Ministeren om, at der ikke har været andet at gøre, end hvad der er sket med Hensyn til disse Køjer ved Skylightet. Jeg kan ikke se andet, end at der nok kan være Grund til at faa hele den Orden og Tone, som hersker derude, afskaffet og faa Forholdene lidt anderledes ordnede, end de her ere blevne fremstillede, i Særdeleshed da det jo er de mest oplyste og mest velopdragne unge Mennesker, der findes derude. Men netop fordi denne Skrivelse fra Ministeren siger, at der ikke er videre at gøre ved denne Sag, har jeg for mit Vedkommende ment, at der ikke var andet at gøre end at fremdrage Sagen, saaledes som den ser ud efter Forhørene her i Salen. Saa tror jeg, at den offentlige Mening her i Danmark er saa stærk, ogsaa over for denne fine, kostbare Skole, at den vil fordre indført en Husorden ligesom over for andre skikkelige Mennesker, og det tror jeg maa indrømmes, at saaledes plejer det ikke at gaa til andre Steder ved Militæret; jeg kender i alt Fald for mit Vedkommende ikke noget lignende.

Rørdam: Jeg maa maaske begynde med at sige, at jeg ganske i Almindelighed hverken føler mig kaldet eller opfordret til at tage Militæretaten eller Officersstanden i Forsvar. Jeg deler for saa vidt med Hensyn til dette Punkt de Anskuelser, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) forleden Dag udtalte. Men naar jeg i dette specielle Tilfælde har begæret Ordet for at sige et Par Ord til Forsvar for Søofficersskolen, har det den nærliggende Grund, at jeg i en Del Aar har været Læge ved Søofficersskolen, delvis ogsaa har været Lærer ved Søofficersskolen, har sejlet med Kadetskibet og Sommeren og ogsaa med Absalon, og at jeg har været om Bord i Absalon som Læge, medens de Begivenheder, som nu ere skildrede, ere foregaaede. Jeg maa maaske begynde med at sige, at der ikke alene her i Tinget, men ogsaa i Pressen har været rettet meget haarde og gravevende Angreb paa Søofficersskolen og særlig dens Chef. Det ærede Medlem for Ribe (Busk) udtalte, at han vilde ønske, at det kunde komme til at gaa menneskelig, rimelig og fornuftig til paa den Skole. Efter hans Mening, gaar det altsaa